

Likouté Moharane

Enseignement n°206 - Likouté Kama

תַּעֲיִיתִי כְּשֶׁהָ אֵיבָד בְּקֶשׁ עֲבֹדָה וְכו' (תהלים קי"ט) כִּי יֵשׁ חֲלוּקִים
גָּדוֹל בְּעֵבֶרָה שְׁעוֹשֶׂה הָאָדָם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם בֵּין אִם נִתְעוֹרֵר תִּכְף
וּמִיד וְשֵׁב בְּתִשׁוּבָה אֲזִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּקָל לַחֲזֹר לְמִקְוָמוֹ כִּי כְּשֶׁעוֹשֶׂה
עֲבֵרָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֲזִי הוֹלֵךְ וְנוֹטָה מִהַדָּרֵךְ הַיָּשָׁר אֶל דֶּרֶךְ אַחֵר
מִקְלָקָל וְשֵׁם יוֹצֵאִים מֵאוֹתוֹ הַדָּרֵךְ כַּמָּה וְכַמָּה גְּתִיבוֹת וְדִרְכִּים
תּוֹעִים וּמִקְלָקָלִים מֵאֲדָּ שֶׁכְּשֶׁמִּתְחִילִין לֵילֵךְ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, בְּאוֹתוֹ
הַדָּרֵךְ הַרַע אֲזִי תּוֹעִים וְנִבְּוִכִים בְּאֵלּוֹ הַדִּרְכִּים עַד שֶׁקָּשָׁה לָשׁוּב
וּלְצֵאת מִשָּׁם אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דִּרְכּוֹ לְקֵרוֹת אֶת הָאָדָם תִּכְף
כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהוּא תּוֹעֶה מִדֶּרֶךְ הַשָּׂכָל וְקוֹרְאוֹ שִׁיָּשׁוּב לְאַחֲרֵיוֹ לְכָל
אֶחָד קוֹרֵא לְפִי בְּחִינַתוֹ יֵשׁ שֶׁקוֹרְאוֹ בְּרִמְזָה וְיֵשׁ בְּקִרְיָא מִמֶּשֶׁ
וְיֵשׁ שְׁבוּעַט בּוֹ וּמִכְהוֹ וְזֶהוּ הַקִּרְיָא שֶׁלּוֹ כִּי אוֹרִיתָא מִכְרַזַּת קִמְיָהוּ
"עַד מִתִּי פְתִיִּים תֵּאֱהָבוּ פְתִי" וְהַתּוֹכָה, הוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ
שֶׁהוּא קוֹרֵא אוֹתָם וּמִבְּקָשָׁם שִׁיחֲזֹרוּ אֵלָיו וְעַל כֵּן כְּשֶׁעֲדִין לֹא
נָטָה הַרְבֵּה מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר אֲזִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּקָל לָשׁוּב מִחֲמַת שֶׁהוּא
מִכִּיר עֲדִין אֶת הַקּוֹל וְרִגִּיל בּוֹ כִּי זֶה סְמוּךְ הִיָּה אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
וְהִיָּה שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ קוֹל הַתּוֹכָה וְעֲדִין לֹא שָׁכַח אֶת הַקּוֹל וְעֲדִין לֹא
תָעָה הַרְבֵּה בְּאֵלּוֹ הַדִּרְכִּים הָאֲחֵרִים הַתּוֹעִים וְהַנִּבְּוִכִים וְעַל כֵּן
בְּקָל אֶפְשָׁר לוֹ לָשׁוּב וְהוּא כִּי מִשָּׁל הַרוּעָה שֶׁכָּאֲשֶׁר שֶׁהָ אֶחָד
תּוֹעֶה מִהַדָּרֵךְ אֲזִי תִכְף הוּא קוֹרֵא אוֹתוֹ וְכִשְׁהִשָּׁה עֲדִין לֹא תָעָה
הַרְבֵּה מִהַדָּרֵךְ אֲזִי הוּא מִכִּיר הַקּוֹל וְהוֹלֵךְ אַחֲרָיו תִּכְף אֲבָל
כְּשֶׁכָּבַר נָטָה הַרְבֵּה מִהַדָּרֵךְ אֲזִי כָּבַר שָׁכַח אֶת הַקּוֹל וְאִינוֹ מִכִּיר
בּוֹ וְגַם הַרוּעָה מֵיֵאֵשׁ עוֹד מִלְּבַקְשׁוֹ מִחֲמַת שֶׁזֶה זְמַן רַב שֶׁהִלֵּךְ
וְתָעָה מֵאִתּוֹ כֵּן, כְּשֶׁכָּבַר הָאֶרֶץ זְמַן, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, בְּרִשְׁעוֹ וְנָטָה
וְתָעָה הַרְבֵּה מִהַדָּרֵךְ הַיָּשָׁר לֹאֵלּוֹ הַדִּרְכִּים הַמִּקְלָקָלִים וְהַתּוֹעִים

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

והגבוכים והמבלבלים אזי קשה לו לשוב כנ"ל ודע שאלו הדרכים המקלקלים והתועים כשאדם תועה בהם, חס ושלום, הרבה מאד אפשר לפעמים שיתעה מאד וילך באלו הדרכים הגבוכים ואזי דיקא מרב תעותו בהם יתהפך וישוב עד שיהיה סמוך מאד למקומו הראשון ולא יהיה בק הרחק מעט בינו לבין מקומו הראשון ובקל על ידי נסיון קל ישוב עוד למקומו אבל כשהשם יתברך קוראו ומזמין לו הנסיון אינו מכיר בקול, ואינו חושש לשוב למקומו וזה הוא החלוק שצ"ל עול ימים לזקן כי מי שעדין בבחירותיו ועדין לא הזקין בחטאיו אפשר לו יותר לשוב מהזקן מחמת שעדין הוא סמוך ולא שכח את הקול הקריאה וזה, "תעיתי כשה אבד הינו שתעיתי מהדרך הישר כשה אבד הנוטה מהדרך כנ"ל על כן אני שואל מלפניך בקש עבדך, כי מצותיך לא שכחתי הינו שתמהר לבקשני כל זמן שאני זוכר עדין את הקול הקריאה של התורה והמצוות וזהו: "בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי" שתמהר לבקשני תכף "כי מצותיך לא שכחתי" עדין ועדין אני מכיר את קול הקריאה של המצוות שהם התורה על כן בקשתי, שתרחם עלי לבקשני מהרה מיד כל זמן שעדין לא שכחתי את מצוותיך דהינו שעדין אני מכיר את קול הקריאה של התורה והמצוות כי כשחס ושלום, האדם נזקק בחטאים קשה מאד לבקשו כי כבר שכח את קול התורה והמצוות ואינו מכיר בקול הקריאה על כן צריך האדם לבקש מהשם יתברך שימהר השם יתברך לבקשו להחזירו אליו כל זמן שלא שכח עדין לגמרי את קול התורה והמצוות כנ"ל וזהו מה שבקש דוד המלך עליו השלום "בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי" כנ"ל.

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions